

Ethical Awareness in the Use of Information and Communication Technology in the Context of Computer Criminal Behavior Among Souphanouvong University Students

Paphaychit BOUNKEOMANY^{1*}, Youtthasack KINGSADA², Lee HER³, Salunyoo PHONGSAWATH⁴, Poutthalack PHANTOUAMATH⁵

Department of Business Management, Faculty of Economic and Tourism, Souphanouvong University, Lao PDR

**Correspondence:* Paphaychit BOUNKEOMANY, Department of Business Management, Faculty of Economic and Tourism, Souphanouvong University, Lao PDR, Tel: +8562023886669, E-mail: paphaychit@su.edu.la

Article Info:

Submitted: October 14, 2025

Revised: December 30, 2025

Accepted: January 26, 2026

Abstract

This study objectives are to: 1) Study the ethical awareness of ICT usage in computer system criminal behavior; 2) Examine the behavior ICT usage that constitutes computer system crimes; 3) Compare differences in individual factors related to ICT behavior among students. The study involves 3 student groups: IT Business students, IT Engineering students and Computer Engineering students. The sample groups are 117 students which 24 are women. The instrument used in the study was a closed-ended questionnaire with both multiple-choice and 5-point ratio. The statistics used in the analysis included: percentage (%), mean (\bar{X}) and One-Way ANOVA test. The results of the study found that: 1) The level of ethical awareness in the use of information and communication technology has a total average percentage of 87.17%, which is the highest level of awareness compared to the level value, 2) Behavior in the use of information and communication technology as a computer crime has a total average (\bar{X} = 1.33), which is the lowest level of computer crime behavior, 3) The results of the comparison analysis showed that different groups of students will have different behaviors in the use of information and communication technology as a computer crime. When considered in pairs with the results of the analysis, it was found that there was no difference between students in the IT Business major and students in the Computer Engineering major; The pairs of students majoring in Computer Engineering and students majoring in IT Engineering, and the pairs of students majoring in IT Engineering and students majoring in IT Business, will have different behaviors in using information and communication technology as computer crimes with a significance level of 0.05.

Keywords: Ethics, Information and Communication Technology, Computer Crime, Behavior in the Use of Information and Communication Technology

1. ມາກສະເໜີ

ຄວາມຈະເລີນກ້າວໜ້າທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານທີ່ຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງໄວວາ ກໍ່ໃຫ້ເກີດບັນຫາ ແລະ ຜົນ ເສຍຕໍ່ສັງຄົມໂດຍສ່ວນລວມ ສິ່ງຜົນໃຫ້ຈຳນວນອາຊະຍາກຳທາງ ຄອມພິວເຕີໃນປະຈຸບັນມີຈຳນວນສູງຂຶ້ນ ສາເຫດທີ່ເຮັດໃຫ້ອາຊະຍາກຳ

ທາງລະບົບຄອມພິວເຕີເພີ່ມທະວີສູງຂຶ້ນ ເກີດຈາກບັດໃຈຫຼາຍປະການ ເຊັ່ນ: ບຸກຄົນທີ່ໄປສາມາດຊື້ ຫຼື ເຂົ້າເຖິງອຸປະກອນ ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ ເພາະລາຄາບໍ່ແພງ ປະສິດທິພາບກໍ່ຍິ່ງ ນັບມື້ນັບເພີ່ມສູງຂຶ້ນ ຕະຫຼອດຈົນປະຈຸບັນທຸກຄົນສາມາດໃຊ້ ອຸປະກອນ ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ ໄດ້ຢ່າງ

ສະດວກສະບາຍ ບໍ່ຫຍຸ້ງຍາກຄືແຕ່ກ່ອນ (Vasiradet, 2004) ອີກສາເຫດໜຶ່ງກໍ່ຄືການນໍາເຕັກໂນໂລຊີເຫຼົ່ານີ້ໄປໃຊ້ໃນທາງທີ່ຜິດ ເນື່ອງຈາກຜູ້ກະທໍາເປັນຜູ້ທີ່ມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດທາງການນໍາໃຊ້ອຸປະກອນ ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານສູງ ຫຼື ບາງຄັ້ງກະທໍາຂຶ້ນຈາກຄວາມຮູ້ເທົ່າບໍ່ເຖິງການ ຫຼື ກະທໍາເພາະຄວາມໂກດແຄ້ນ (Good, 1973). ລວມເຖິງການຮັກສາຄວາມປອດໄພກໍ່ຄືການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມບໍ່ໃຫ້ມີເຫດການຕ່າງໆເຫຼົ່ານີ້ເກີດຂຶ້ນ ເຊັ່ນ: ການລອກຮຽນແບບ, ການບຸກລຸກການທໍາງານ, ການປອມແປງ, ການນໍາໄປໃຊ້ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ລວມເຖິງການກະທໍາຕ່າງໆທີ່ເຮັດໃຫ້ລະບົບຄອມພິວເຕີບໍ່ສາມາດໃຊ້ງານໄດ້ (Kraithwohl D, 1956) ລັດຖະບານລາວໄດ້ວາງວິໄສທັດ ໂດຍອີງໃສ່ສະພາບແວດລ້ອມ, ຈຸດພິເສດ, ສະພາວະເປັນຈິງຂອງປະເທດໃນວຽກງານເຕັກໂນໂລຊີສື່ສານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ຍຸດທະສາດການພັດທະນາປະເທດ, ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ວາງວິໄສທັດການພັດທະນາເສດຖະກິດດິຈິຕອລແຫ່ງຊາດ ໄລຍະ 20 ປີ (2021-2040) ວ່າ: “ນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີເປັນເຄື່ອງມືສໍາຄັນໃນການຂັບເຂົ້າອັນດຸກຂະແໜງການເພື່ອສ້າງເສດຖະກິດດິຈິຕອນ ແນໃສ່ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການດັດປັບໂຄງສ້າງເສດຖະກິດຂອງປະເທດໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ໜັ້ນທ່ຽງ ແລະ ຍືນຍົງ. ໃນ ສປປ ລາວ ການດໍາເນີນທຸລະກິດທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ໂທລະຄົມມະນາຄົມແມ່ນທຸລະກິດຄວບຄຸມ ເຊິ່ງຈໍາເປັນຕ້ອງມີການຂໍອະນຸຍາດທຸລະກິດກັບຂະແໜງເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການສື່ສານ (ຕສ) ໂດຍບາງປະເພດທຸລະກິດຈໍາຕ້ອງໄດ້ຂໍສະເພາະໃນຂັ້ນກະຊວງເທົ່ານັ້ນ ແລະ ບາງປະເພດກໍ່ສາມາດຂໍອະນຸຍາດຈາກບັນດາພະແນກເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການສື່ສານ ຢູ່ບັນດາແຂວງຕ່າງໆທັງ 18 ແຂວງ ເຊິ່ງຂຶ້ນຢູ່ກັບຂອບເຂດການໃຫ້ບໍລິການຂອງບໍລິສັດນັ້ນ. ປະຈຸບັນຈໍານວນຜູ້ປະກອບການດ້ານໄອຊີທີ ແລະ ໂທລະຄົມມະນາຄົມໃນ ສປປ ລາວ ແມ່ນມີຈໍານວນ 2,658 ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ (National Assembly of Lao PDR “Vision for the development of the digital economy of Cambodia for the period of 20 years 2021-2040”, 2022). ດັ່ງນັ້ນຈິ່ງຈໍາເປັນຕ້ອງມີການກໍານົດກົດລະບຽບ, ຂໍ້ບັງຄັບ ແລະ ກົດໝາຍ ລວມເຖິງຈັນຍາບັນຂອງຜູ້ໃຊ້ ເພື່ອທີ່ຈະສາມາດຫາຂໍສະຫຼຸບໄດ້ວ່າການກະທໍາໃນການໃຊ້ ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ ແບບໃດທີ່ຖືວ່າເປັນການກະທໍາທີ່ຜິດ ຫຼື ບໍ່ຜິດຕໍ່ດ້ານຈັນຍາບັນ ແລະ ເຫດຜົນທີ່ຜິດ ຫຼື ບໍ່ຜິດຈັນຍາບັນເປັນຍ້ອນຫຍັງ ເພື່ອເປັນການປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດເຫດການທີ່ຖືວ່າເປັນອາຊະຍາກໍາທາງຄອມພິວເຕີ (Wolman, 1973). ຈາກເຫດຜົນທີ່ກ່າວມານີ້ຜູ້ຄົນຄວນຈິ່ງຕ້ອງການສຶກສາເຖິງຄວາມຮັບຮູ້ດ້ານຈັນຍາບັນໃນການນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ ໃນເລື່ອງຂອງພິດຕິກຳທີ່ເປັນອາຊະຍາກໍາທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ ຂອງນັກສຶກສາມະຫາວິທະຍາໄລສຸພານຸວົງ ຜູ້ທີ່ມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງກັບການນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ ວ່ານັກສຶກສາ ມີຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ສາມາດສະແດງຄວາມຄິດເຫັນດ້ານຈັນຍາບັນໃນ

ການນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານແນວໃດ ໂດຍສະເພາະດ້ານຄວາມຮັບຮູ້ທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ, ລະບົບເຄືອຂ່າຍ, ດ້ານຂອງຊັບສິນທີ່ກ່ຽວກັບອຸປະກອນ ແລະ ເຄື່ອງຄອມພິວເຕີ, ຊັບສິນທາງປັນຍາ ແລະ ການໃຊ້ບໍລິການ (Parker Donn, 1973). ໂດຍມີປະເດັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້: ປະສິບການໃນການນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ຄວາມຮັບຮູ້ດ້ານຈັນຍາບັນໃນການນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ ທີ່ເປັນອາຊະຍາກໍາທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ ເຊັ່ນ: ຄວາມຮັບຮູ້, ຈັນຍາບັນ, ຈັນຍາບັນໃນການນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ, ຈັນຍາບັນໃນອາຊີບ, ອາຊະຍາກໍາ, ລະບົບຄອມພິວເຕີ, ອາຊະຍາກໍາທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ ເປັນຕົ້ນ (Koffka, 1978) ຄວາມຮັບຮູ້ດ້ານພິດຕິກຳທີ່ເປັນອາຊະຍາກໍາທາງຄອມພິວເຕີ ເຊັ່ນ: ການເປີດເຜີຍມາດຕະຖານປ້ອງກັນການເຂົ້າເຖິງລະບົບຄອມພິວເຕີ, ການເຂົ້າເຖິງລະບົບຄອມພິວເຕີໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ, ການຕັດຕໍ່ເນື້ອໃນຮູບພາບ, ພາບເຄື່ອນໄຫວ, ສຽງ ແລະ ວິດີໂອ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ, ການລັກເອົາຂໍ້ມູນໃນລະບົບຄອມພິວເຕີໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ, ການສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຜ່ານສື່ສັງຄົມອອນລາຍ, ການເຜີຍແຜ່ສິ່ງລາມິກຜ່ານລະບົບຄອມພິວເຕີ, ການລົບກວນລະບົບຄອມພິວເຕີ ແລະ ການປອມແປງຂໍ້ມູນຄອມພິວເຕີ, ການທໍາລາຍຄອມພິວເຕີລວມເຖິງການດໍາເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບເຄື່ອງມືອາຊະຍາກໍາທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ ເປັນຕົ້ນ (National Assembly of Lao PDR, Computer Crime Prevention and Suppression Act. National Assembly of Lao PDR, 2015) ໂດຍຫວັງວ່າຜົນທີ່ໄດ້ຈາກການຄົ້ນຄວ້າຄັ້ງນີ້ຈະເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ການບັບປຸງຂໍ້ກໍານົດກົດລະບຽບ, ຂໍ້ບັງຄັບ ແລະ ກົດໝາຍ ລວມເຖິງຈັນຍາບັນທາງດ້ານການນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ ເພື່ອທີ່ຈະສິ່ງເສີມໃຫ້ນັກສຶກສາມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດທາງຄອມພິວເຕີ ຄວບຄູ່ໄປກັບການມີຄຸນນະທໍາ, ຈັນຍາບັນເພື່ອນໍາໄປໃຊ້ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານໃນແຕ່ລະວັນໃຫ້ຖືກຕ້ອງ. ເຊິ່ງໄລຍະຜ່ານມາແມ່ນຍັງບໍ່ມີການຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບເລື່ອງຂອງຈັນຍາບັນໃນການນໍາໃຊ້ ICT ໃນ ສປປ ລາວ. ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ສຶກສາຈິ່ງມີຄວາມສົນໃຈທີ່ຈະສຶກສາໃນປະເດັນດັ່ງກ່າວ ເຊິ່ງໃນການຄົ້ນຄວ້າຄັ້ງນີ້ມີຈຸດປະສົງເພື່ອ:

1. ສຶກສາຄວາມຮັບຮູ້ດ້ານຈັນຍາບັນໃນການນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ ໃນເລື່ອງຂອງພິດຕິກຳທີ່ເປັນອາຊະຍາກໍາທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ ຂອງນັກສຶກສາມະຫາວິທະຍາໄລສຸພານຸວົງ;
2. ສຶກສາພິດຕິກຳໃນການນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ ທີ່ເປັນອາຊະຍາກໍາທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ ຂອງນັກສຶກສາມະຫາວິທະຍາໄລສຸພານຸວົງ;
3. ປຽບທຽບຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງບັດໃຈສ່ວນບຸກຄົນດ້ານພິດຕິກຳໃນການນໍາໃຊ້ ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການ

ສື່ສານ ທີ່ເປັນອາຊະຍາກຳທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ ຂອງນັກສຶກສາ ມະຫາວິທະຍາໄລສຸພານຸວົງ.

2. ອຸປະກອນ ແລະ ວິທີການ

2.1 ວິທີການຄົ້ນຄວ້າ

ໃນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈຄັ້ງນີ້ ເປັນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈແບບຄຸນນະພາບໂດຍການເກັບກຳຂໍ້ມູນຈາກ 2 ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຄື: ຂໍ້ມູນປະຖົມພູມໂດຍນຳໃຊ້ແບບສອບຖາມເປັນເປັນເຄື່ອງມືໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນຈາກກຸ່ມຕົວຢ່າງ ແລະ ຂໍ້ມູນທຸຕິຍະພູມແມ່ນໄດ້ມາຈາກແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ໄດ້ຈາກການສຶກສາລວບລວມຈາກປຶ້ມຕຳລາ, ບົດຄົ້ນຄວ້າ, ວາລະສານ, ນິຕິກຳ, ກົດໝາຍ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ມະຕິຕ່າງໆຈາກລັດຖະບານທີ່ມີເນື້ອໃນກ່ຽວຂ້ອງກັບຈຸດປະສົງຂອງການຄົ້ນຄວ້າ ຈາກນັ້ນກໍນຳຂໍ້ມູນມາວິເຄາະ ແລະ ອະທິບາຍຜົນແບບຜັນລະນາ.

2.2 ເປົ້າໝາຍກຸ່ມຕົວຢ່າງ

ໃນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າຄັ້ງນີ້ຜູ້ຄົນຄວ້າວິໄຈແມ່ນກຳນົດເອົາກຸ່ມຕົວຢ່າງເຂົ້າໃນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໂດຍແມ່ນນັກສຶກສາ 3 ກຸ່ມປະກອບດ້ວຍ: ກຸ່ມນັກສຶກສາ ສາຂາວິຊາທຸລະກິດໄອທີ, ຄະນະເສດຖະສາດ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ກຸ່ມນັກສຶກສາ ສາຂາວິຊາ ວິສະວະກຳຄອມພິວເຕີ, ກຸ່ມນັກສຶກສາ ສາຂາວິຊາ ວິສະວະກຳໄອທີ ຄະນະວິສະວະກຳສາດ ມະຫາວິທະຍາໄລສຸພານຸວົງ ປີທີ 2-4 ຈຳນວນທັງໝົດ 117 ຕົວຢ່າງ, ຍິງ 24 ຕົວຢ່າງ ດ້ວຍວິທີການຄັດເລືອກແບບເຈາະຈົງ (Srisa-at, 2015). ເຊິ່ງກຸ່ມຕົວຢ່າງແມ່ນຜູ້ທີ່ມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງກັບການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ເຊິ່ງຈະມີການໃຫ້ຂໍ້ມູນກ່ຽວຂ້ອງກັບຈຸດປະສົງທີ່ຕັ້ງໄວ້.

ຕອບ ຖືກໃຫ້ 1 ຄະແນນ
 ຕອບ ຜິດໃຫ້ 0 ຄະແນນ

$$\text{ຊ່ວງຄະແນນ} = \frac{\text{ຄະແນນສູງສຸດ} - \text{ຄະແນນຕໍ່າສຸດ}}{\text{ຈຳນວນຊັ້ນທີ່ແບ່ງ}}$$

$$\text{ຊ່ວງຄະແນນ} = \frac{(1-0)}{5} = 0,2$$

ລະດັບຄະແນນ (ສ່ວນຮ້ອຍ)	ຄວາມໝາຍ
81%-100%	ມີຄວາມຮັບຮູ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ
61%-80%	ມີຄວາມຮັບຮູ້ຫຼາຍ
41%-60%	ມີຄວາມຮັບຮູ້ປານກາງ
21%-40%	ມີຄວາມຮັບຮູ້ໜ້ອຍ
1%-20%	ມີຄວາມຮັບຮູ້ໜ້ອຍທີ່ສຸດ

ໃນການສຶກສາຜິດຕິກຳໃນການນຳໃຊ້ ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ ທີ່ເປັນອາຊະຍາກຳທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ ແບ່ງອອກເປັນ 5 ລະດັບ ການອະທິບາຍຜົນຂອງຂໍ້ມູນແບ່ງອອກເປັນ 5 ຊ່ວງເພື່ອແປຄວາມໝາຍຈາກຄະແນນຜົນສະເລ່ຍວັດລະດັບ ດັ່ງນີ້:

ລຳດັບ	ຄະແນນ	ຄວາມໝາຍ
1	5	ທ່ານມີຜິດຕິກຳຕໍ່ປະເດັນທີ່ລະບຸໄວ້ຢູ່ໃນລະດັບຫຼາຍທີ່ສຸດ

2.3 ເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ໃນການຄົ້ນຄວ້າ

ເຄື່ອງມືທີ່ນຳໃຊ້ໃນການສຶກສາເປັນແບບສອບຖາມທີ່ເປັນຊະນິດຄຳຖາມແບບປາຍປິດເຊິ່ງມີທັງຄຳຖາມແບບເລືອກຄຳຕອບ ຖືກ-ຜິດ ແລະ ແບບອັດຕາສ່ວນ 5 ລະດັບ (ແບບວັດລະດັບການຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ວັດລະດັບຜິດຕິກຳ) ໂດຍສະຖິຕິທີ່ໃຊ້ໃນການວິເຄາະປະກອບດ້ວຍ: ຄຳສ່ວນຮ້ອຍ, ຄຳສະເລ່ຍ ແລະ ຄຳຜັນປ່ຽນມາດຕະຖານ ແລະ ການທົດສອບ One-Way ANOVA. ແບບສອບຖາມດັ່ງກ່າວແມ່ນໄດ້ຜ່ານການກວດສອບ ແລະ ປະເມີນຈາກຜູ້ຊຽວຊານ 3 ທ່ານ ເຊິ່ງໄດ້ຄຳດັດສະນີຄວາມສອດຄ່ອງ (IOC) ຢູ່ລະຫວ່າງ 0.67-1.00. ຫຼັງຈາກນັ້ນໄດ້ນຳໄປທົດລອງນຳກຸ່ມຕົວຢ່າງທີ່ບໍ່ແມ່ນກຸ່ມໃຊ້ຈິງຈຳນວນ 30 ຕົວຢ່າງ ເພື່ອຫາຄຳຄວາມເຊື່ອໝັ້ນທັງສະບັບດ້ວຍຄຳສຳປະສິດຂອງອານຜ່າຄອນບາດ (Cronbach's alpha) ເທົ່າກັບ 0.880 ແລະ ໄດ້ມີການປັບປຸງບາງສ່ວນຕາມຄຳແນະນຳຂອງຜູ້ຊຽວຊານເພື່ອໃຫ້ໄດ້ແບບສອບຖາມສະບັບສົມບູນ ແລ້ວນຳໄປເກັບຂໍ້ມູນກັບກຸ່ມຕົວຢ່າງຈຳນວນ 117 ສະບັບ. ສຳລັບເກນຄະແນນ ແລະ ປະເມີນຜົນໄດ້ຮັບຈາກແບບສອບຖາມຕາມແບບວິທີຂອງ Linkert scale ໂດຍມີການກຳນົດລະບົບໃຫ້ຄະແນນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ສຳລັບການໃຫ້ຄະແນນໃນດ້ານຄວາມຮັບຮູ້ດ້ານຈັນຍາບັນໃນການໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ ໃນເລື່ອງຂອງຜິດຕິກຳທີ່ເປັນອາຊະຍາກຳທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ ແມ່ນມີເກນການໃຫ້ຄະແນນ ແລະ ເກນການອະທິບາຍຜົນດັ່ງນີ້:

2	4	ທ່ານມີພຶດຕິກຳຕໍ່ປະເດັນທີ່ລະບຸໄວ້ຢູ່ໃນລະດັບຫຼາຍ
3	3	ທ່ານມີພຶດຕິກຳຕໍ່ປະເດັນທີ່ລະບຸໄວ້ຢູ່ໃນລະດັບປານກາງ
4	2	ທ່ານມີພຶດຕິກຳຕໍ່ປະເດັນທີ່ລະບຸໄວ້ຢູ່ໃນລະດັບໜ້ອຍ
5	1	ທ່ານມີພຶດຕິກຳຕໍ່ປະເດັນທີ່ລະບຸໄວ້ຢູ່ໃນລະດັບໜ້ອຍທີ່ສຸດ ຫຼື ບໍ່ມີ

$$\text{ຊ່ວງຄະແນນ} = \frac{\text{ຄະແນນສູງສຸດ} - \text{ຄະແນນຕໍ່າສຸດ}}{\text{ຈຳນວນຊັ້ນທີ່ແປງ}}$$

$$\text{ຊ່ວງຄະແນນ} = \frac{(5-1)}{5} = 0,8$$

ລຳດັບ	ຄ່າສະເລ່ຍ	ຄວາມໝາຍ
1	4,21 - 5,00	ມີພຶດຕິກຳການນຳໃຊ້ລະບົບຄອມພິວເຕີທີ່ເປັນອາຊະຍາກຳຫຼາຍທີ່ສຸດ
2	3,41 - 4,20	ມີພຶດຕິກຳການນຳໃຊ້ລະບົບຄອມພິວເຕີທີ່ເປັນອາຊະຍາກຳຫຼາຍ
3	2,61 - 3,40	ມີພຶດຕິກຳການນຳໃຊ້ລະບົບຄອມພິວເຕີທີ່ເປັນອາຊະຍາກຳປານກາງ
4	1,81 - 2,60	ມີພຶດຕິກຳການນຳໃຊ້ລະບົບຄອມພິວເຕີທີ່ເປັນອາຊະຍາກຳ ໜ້ອຍ
5	1,00 - 1,80	ມີພຶດຕິກຳການນຳໃຊ້ລະບົບຄອມພິວເຕີທີ່ເປັນອາຊະຍາກຳໜ້ອຍທີ່ສຸດ ຫຼື ບໍ່ມີ

ການຕັ້ງສົມມຸດຖານ ເພື່ອປຽບທຽບຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງ ປັດໃຈສ່ວນບຸກຄົນ ດ້ານພຶດຕິກຳໃນການນຳໃຊ້ ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ ທີ່ເປັນອາຊະຍາກຳທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ ຂອງນັກສຶກສາມະຫາວິທະຍາໄລສຸພານຸວົງ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນສິ່ງຜົນໃຫ້ ເກີດ ພຶດຕິກຳໃນການນຳໃຊ້ ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ ທີ່ເປັນອາຊະຍາກຳທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ໂດຍ ໃຊ້ວິທີການທົດສອບຄ່າ (T-test) ຫຼື (ANOVA) ເຊິ່ງກຳນົດດັ່ງນີ້:

$H_0 : \mu_0 = \mu_n$ ແມ່ນສົມມຸດຖານຫຼັກໝາຍຄວາມວ່າ ປັດໃຈສ່ວນ ບຸກຄົນ (ຕົວແປອິດສະຫຼະ) ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ມີ ພຶດຕິກຳໃນການນຳໃຊ້ ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ ທີ່ເປັນອາຊະຍາກຳທາງ ລະບົບຄອມພິວເຕີ (ຕົວປ່ຽນຕາມ) ບໍ່ແຕກຕ່າງກັນ.

$H_0 : \mu_0 \neq \mu_n$ ແມ່ນສົມມຸດຖານເລືອກໝາຍຄວາມວ່າ ປັດໃຈ ສ່ວນບຸກຄົນ (ຕົວແປອິດສະຫຼະ) ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ມີ ພຶດຕິກຳໃນ ການນຳໃຊ້ ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ ທີ່ເປັນອາຊະ ຍາກຳທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ (ຕົວປ່ຽນຕາມ) ແຕກຕ່າງກັນ.

ການກຳນົດລະດັບຄວາມສຳຄັນທາງສະຖິຕິ $5\% = 0.05$ ($\alpha = 0.05$).

- ໃຊ້ວິທີການທົດສອບຄ່າ (T-test) ຫຼື (ANOVA).

- ຊອກຫາຄ່າຄວາມໜ້າຈະເປັນໄປໄດ້ໜ້ອຍທີ່ສຸດ H_0 : ຈະຖືກ ປະຕິເສດ p-value ໄປແຮງມ Spss ຈະສະເໜີ p-value, ອອກມາໃນ ຮູບແບບຂອງ sig ສະຫຼຸບຜົນໂດຍການປຽບທຽບ p-value ກັບລະດັບ ຄວາມສຳຄັນທາງສະຖິຕິ.

- ຖ້າຄ່າ p-value = sig > 0.05 ໝາຍຄວາມວ່າ sig ບໍ່ແຕກຕ່າງ ກັນໝາຍຄວາມວ່າ ມັນບໍ່ເປັນໄປຕາມ ຫຼື ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມສົມມຸດຖານ H_0 ຫຼື ຍອມຮັບ H_0 ແຕ່ປະຕິເສດ H_1 .

- ຖ້າຄ່າ p-value = sig < 0.05 ໝາຍຄວາມວ່າ sig ແຕກຕ່າງ ກັນໝາຍຄວາມວ່າ ມັນເປັນໄປຕາມ ຫຼື ຖືກຕ້ອງຕາມສົມມຸດຖານ H_1 ຫຼື ຍອມຮັບ H_1 ແຕ່ປະຕິເສດ H_0 .

ແບບສອບຖາມມີຢູ່ 4 ສ່ວນຄື: ສ່ວນທີ 1 ຂໍ້ມູນທົ່ວໄປຂອງຜູ້ ຕອບແບບສອບຖາມ, ສ່ວນທີ 2 ແມ່ນຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄວາມຮັບຮູ້ດ້ານ ຈັນຍາບັນໃນການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ ໃນເລື່ອງຂອງພຶດຕິກຳທີ່ເປັນອາຊະຍາກຳທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ, ສ່ວນ ທີ 3 ແມ່ນຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບພຶດຕິກຳໃນການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ ທີ່ເປັນອາຊະຍາກຳທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ ແລະ ສ່ວນທີ 4 ແມ່ນຂໍ້ຄິດເຫັນເພີ່ມເຕີມຂອງຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມ.

2.4 ວິທີເກັບກຳຂໍ້ມູນ

ການເກັບກຳຂໍ້ມູນແມ່ນນຳໃຊ້ Google Form ໃນການສ້າງ ແບບສອບຖາມເພື່ອເກັບກຳ ແລະ ລວບລວມຂໍ້ມູນຈາກກຸ່ມເປົ້າໝາຍ ຫຼັງຈາກສ້າງສຳເລັດແລ້ວແມ່ນໄດ້ຄັດລອກລິ້ງແລ້ວສົ່ງໃຫ້ກຸ່ມເປົ້າໝາຍ ຕອບຕາມແຕ່ລະຂໍ້ຄຳຖາມໂດຍກົງ ເຊິ່ງຜູ້ສຶກສາໄດ້ເກັບກຳຂໍ້ມູນຈາກ ກຸ່ມຕົວຢ່າງໃນຊ່ວງ ເດືອນ 9-11 ປີ 2025 ເມື່ອກຸ່ມເປົ້າໝາຍຕອບສຳ ເລັດແລ້ວ ຜູ້ຄົນຄວ້າແມ່ນໄດ້ສ້າງລິ້ງຈາກ Google Sheet ເພື່ອດຶງເອົາ ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກ Google Form ແລ້ວນຳເອົາຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວໄປປັບປຸງ ຮູບແບບຕາມທີ່ກຳນົດ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນຂັ້ນຕອນວິເຄາະຂໍ້ມູນໃນລຳ ດັບຕໍ່ໄປ.

2.5 ວິທີວິເຄາະຂໍ້ມູນ

ການວິເຄາະຂໍ້ມູນແມ່ນໄດ້ນຳໃຊ້ສະຖິຕິຜື່ນຖານໃນການວິເຄາະ ຂໍ້ມູນໄດ້ແກ່: ຄ່າສ່ວນຮ້ອຍ, ຄ່າສະເລ່ຍ, ຄ່າຜັນປ່ຽນມາດຕະຖານ ແລະ ການວິເຄາະຄວາມແປປ່ວນ Analysis of Variance ຫຼື One way ANOVA ໃນການທົດສອບ ແລະ ປຽບທຽບຄວາມແຕກຕ່າງ ຂອງປັດໃຈສ່ວນບຸກຄົນ ໂດຍໃຊ້ໂປຣແກຣມສຳເລັດຮູບ (SPSS

V.25) ເຂົ້າໃນການຄຳນວນ ແລະ ວິເຄາະຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ ພ້ອມທັງ ອະທິບາຍ ແລະ ຊີ້ແຈງຜົນຂອງການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈດ້ວຍເຫດ ແລະ ຜົນ ຖືກກັບຈຸດປະສົງທີ່ຕັ້ງໄວ້.

3. ຜົນໄດ້ຮັບ

3.1 ຄວາມຮັບຮູ້ດ້ານຈັນຍາບັນໃນການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ ໃນເລື່ອງຂອງພຶດຕິກຳທີ່ເປັນອາຊະຍາກຳທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ ຂອງນັກສຶກສາມະຫາວິທະຍາໄລສຸພານຸວົງ ພົບວ່າ ມີສ່ວນຮ້ອຍສະເລ່ຍລວມເທົ່າກັບ 87.17% ເຊິ່ງປຽບທຽບຈາກຄຳລະດັບແມ່ນມີຄວາມຮັບຮູ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ. ເມື່ອພິຈາລະນາເປັນລາຍດ້ານ ພົບວ່າດ້ານທີ່ຫຼາຍເປັນລຳດັບທີ 1 ແມ່ນດ້ານຄວາມຮັບຮູ້ດ້ານຈັນຍາບັນໃນການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ ທີ່ເປັນອາຊະຍາກຳທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ ມີສ່ວນຮ້ອຍສະເລ່ຍເທົ່າກັບ 91.45% ເຊິ່ງປຽບທຽບຈາກຄຳລະດັບແມ່ນມີຄວາມຮັບຮູ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ, ຮອງລົງມາແມ່ນດ້ານຄວາມຮັບຮູ້ດ້ານພຶດຕິກຳທີ່ເປັນອາຊະຍາກຳທາງຄອມພິວເຕີ ມີສ່ວນຮ້ອຍສະເລ່ຍເທົ່າກັບ 82.90% ເຊິ່ງປຽບທຽບຈາກຄຳລະດັບແມ່ນມີຄວາມຮັບຮູ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ ຕາມລຳດັບ.

3.2 ພຶດຕິກຳໃນການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ ທີ່ເປັນອາຊະຍາກຳທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ ຂອງນັກສຶກສາມະຫາວິທະຍາໄລສຸພານຸວົງ ພົບວ່າ ມີ $\bar{X} = 1.33$, $S.D = 0.68$, ເຊິ່ງປຽບທຽບຈາກຄຳລະດັບແມ່ນມີພຶດຕິກຳທີ່ເປັນອາຊະຍາກຳທາງລະບົບຄອມພິວເຕີໜ້ອຍທີ່ສຸດ. ເມື່ອພິຈາລະນາເປັນແຕ່ລະຂໍ້ພົບວ່າສູງເປັນລຳດັບທີ 1 ແມ່ນການປອມແປງຂໍ້ມູນຄອມພິວເຕີຂອງຄົນອື່ນ ມີ $\bar{X} = 1.40$, $S.D = 0.87$, ຮອງລົງມາແມ່ນການເປີດເຜີຍມາດຕະຖານປ້ອງກັນການເຂົ້າເຖິງລະບົບຄອມພິວເຕີ ມີ $\bar{X} = 1.38$, $S.D = 0.91$, ການຕັດຕໍ່ເນື້ອໃນຮູບພາບ, ພາບເຄື່ອນໄຫວ, ສຽງ ແລະ ວິດີໂອ ຂອງຄົນອື່ນໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ມີ $\bar{X} = 1.37$, $S.D = 0.91$, ການເຂົ້າເຖິງລະບົບຄອມພິວເຕີຂອງຄົນອື່ນໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ມີ $\bar{X} = 0.90$, $S.D = 0.90$, ການສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຜ່ານສື່ສັງຄົມອອນລາຍ ມີ $\bar{X} = 1.35$, $S.D = 0.78$, ການທຳລາຍຄອມພິວເຕີຂອງຄົນອື່ນ ມີ $\bar{X} = 1.35$, $S.D = 0.87$, ການລັກເອົາຂໍ້ມູນໃນລະບົບຄອມພິວເຕີຂອງຄົນອື່ນໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ມີ $\bar{X} = 1.32$, $S.D = 0.89$, ການດຳເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບເຄື່ອງມືອາຊະຍາກຳທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ ມີ $\bar{X} = 1.28$, $S.D = 0.78$, ການເຜີຍແຜ່ສິ່ງລາມິກຜ່ານລະບົບຄອມພິວເຕີ ມີ $\bar{X} = 1.27$, $S.D = 0.78$ ແລະ ສຸດທ້າຍແມ່ນການລົບກວນລະບົບຄອມພິວເຕີຂອງຄົນອື່ນ ມີ $\bar{X} = 1.24$, $S.D = 0.73$ ຕາມລຳດັບ.

3.3 ປຽບທຽບຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງປັດໃຈສ່ວນບຸກຄົນດ້ານພຶດຕິກຳໃນການນຳໃຊ້ ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ ທີ່ເປັນອາຊະຍາກຳທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ ຂອງນັກສຶກສາມະຫາວິທະຍາໄລສຸພານຸວົງ ພົບວ່າ ການວິເຄາະປຽບທຽບ One-way

ANOVA ຂອງກຸ່ມນັກສຶກສາທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ຈະມີພຶດຕິກຳໃນການນຳໃຊ້ ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ ທີ່ເປັນອາຊະຍາກຳທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ເນື່ອງຈາກຄ່າ Sig ມີຄ່າເທົ່າ 0.030 ເຊິ່ງມີຄ່າ Sig ນ້ອຍກວ່າ $\alpha = 0,05$ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າສອດຄ່ອງກັບສົມມຸດຖານທີ່ຕັ້ງໄວ້ ດ້ວຍລະດັບຄວາມສຳຄັນ 0.05.

ເມື່ອພິຈາລະນາທັງດ້ານພຶດຕິກຳໃນການນຳໃຊ້ ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ ທີ່ເປັນອາຊະຍາກຳທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ ຕາມວິທີການຂອງ Post Hoc test ດ້ວຍວິທີ Scheffe ລະຫວ່າງກຸ່ມປາກົດຜົນໄດ້ຮັບຄື: ເມື່ອພິຈາລະນາລະດັບພຶດຕິກຳໃນການນຳໃຊ້ ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ ທີ່ເປັນອາຊະຍາກຳທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ ຂອງນັກສຶກສາມະຫາວິທະຍາໄລສຸພານຸວົງ ເປັນລາຍຄູ່ ດ້ວຍຜົນການວິເຄາະ One-way ANOVA ເຫັນວ່າ ຄູ່ນັກສຶກສາ ສາຂາວິຊາທຸລະກິດໄອທີ ແລະ ນັກສຶກສາ ສາຂາວິຊາວິສະວະກຳຄອມພິວເຕີ ບໍ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ; ສ່ວນຄູ່ນັກສຶກສາ ສາຂາວິຊາວິສະວະກຳຄອມພິວເຕີ ແລະ ນັກສຶກສາ ສາຂາວິຊາວິສະວະກຳໄອທີ ແລະ ຄູ່ນັກສຶກສາ ສາຂາວິຊາວິສະວະກຳໄອທີ ແລະ ນັກສຶກສາ ສາຂາວິຊາທຸລະກິດໄອທີ ຈະມີພຶດຕິກຳໃນການນຳໃຊ້ ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ ທີ່ເປັນອາຊະຍາກຳທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ເນື່ອງຈາກຄ່າ P-Value ມີຄ່ານ້ອຍກວ່າ $\alpha = 0,05$ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າສອດຄ່ອງກັບສົມມຸດຖານທີ່ຕັ້ງໄວ້ ດ້ວຍລະດັບຄວາມສຳຄັນ 0.05.

4. ວິພາກຜົນ

ຈາກການສຶກສາລະດັບຄວາມຮັບຮູ້ດ້ານຈັນຍາບັນໃນການນຳໃຊ້ ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ ໃນເລື່ອງຂອງພຶດຕິກຳທີ່ເປັນອາຊະຍາກຳທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ ຂອງນັກສຶກສາມະຫາວິທະຍາໄລສຸພານຸວົງ ມີສ່ວນຮ້ອຍສະເລ່ຍລວມເທົ່າກັບ 87.17% ເຊິ່ງປຽບທຽບຈາກຄຳລະດັບແມ່ນມີຄວາມຮັບຮູ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ ເຊິ່ງສອດຄ່ອງກັບຜົນການສຶກສາທີ່ວ່າ ພາບລວມຂອງປັດໄຈທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ຈັນຍາບັນ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງປອດໄພທາງເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານທັງ 5 ດ້ານຢູ່ໃນລະດັບຫຼາຍ ມີ $\bar{X} = 3.72$ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າພຶດຕິກຳການຮຽນຮູ້ຂອງຄົນໃນສັງຄົມປ່ຽນແປງໄປ ໂດຍການຫັນມາໃຊ້ຄອມພິວເຕີ ແລະ ສື່ສັງຄົມອອນລາຍຫຼາຍຂຶ້ນ ບໍ່ວ່າຈະເປັນ google, facebook, line, youtube (Phrommaphan, 2019). ການສຶກສາພຶດຕິກຳຈັນຍາບັນໃນລະບົບເຄືອຂ່າຍອິນເຕີເນັດຂອງນັກສຶກສາລະດັບອຸດົມສຶກສາ ພົບວ່າ ນັກສຶກສາສ່ວນໃຫຍ່ຈະໃຊ້ບໍລິການອິນເຕີເນັດໃນສະຖາບັນການສຶກສາ 59.10%, ນັກສຶກສາລະດັບອຸດົມສຶກສາສ່ວນໃຫຍ່ໃຊ້ອິນເຕີເນັດໃນດ້ານຄວາມບັນເທີງ 22% ແລະ ໃຊ້ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າຂໍ້ມູນຜ່ານເວັບໄຊ 17% (Suwanvaree, 2000).

ຈາກການສຶກສາລະດັບພຶດຕິກຳໃນການນຳໃຊ້ ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ ທີ່ເປັນອາຊະຍາກຳທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ ຂອງນັກສຶກສາ ມະຫາວິທະຍາໄລສຸພານຸວົງ ໂດຍລວມຢູ່ໃນລະດັບໜ້ອຍ ມີ $\bar{X} = 1.33$, $S.D = 0.68$, ເຊິ່ງປຽບທຽບຈາກຄ່າລະດັບແມ່ນມີພຶດຕິກຳທີ່ເປັນອາຊະຍາກຳທາງລະບົບຄອມພິວເຕີໜ້ອຍທີ່ສຸດ ເຊິ່ງສອດຄ່ອງກັບຜົນການສຶກສາທີ່ວ່າ ຄວາມຮັບຮູ້ຂອງນັກສຶກສາ ມະຫາວິທະຍາໄລເຕັກໂນໂລຊີລາດຊະມິງຄຸນຕາເວັນອອກດ້ານຈັນຍາບັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄອມພິວເຕີ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ພົບວ່າ ພຶດຕິກຳການໃຊ້ຄອມພິວເຕີ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານດ້ານຈັນຍາບັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄອມພິວເຕີ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານຂອງນັກສຶກສາຢູ່ໃນລະດັບນ້ອຍ ສະແດງວ່ານັກສຶກສາຮັບຮູ້ພຶດຕິກຳການໃຊ້ຄອມພິວເຕີ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານໃດທີ່ຄວນປະຕິບັດ ຫຼື ບໍ່ຄວນປະຕິບັດ, ເຊິ່ງເປັນໄປຕາມຄວາມຕ້ອງການດ້ານຈັນຍາບັນທີ່ປະເທດສະຫະລັດອາເມລິກາ (The National Criminal Justice Information and Statistics Service, 1998) ກຳນົດໄວ້ (Sawasdee, 2006). ການສຶກສາຄວາມຮັບຮູ້ຂອງນັກສຶກສາມະຫາວິທະຍາໄລເຕັກໂນໂລຊີລາດຊະມິງຄຸນຕາເວັນອອກດ້ານຈັນຍາບັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄອມພິວເຕີ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານພົບວ່າ ພຶດຕິກຳການໃຊ້ຄອມພິວເຕີ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານດ້ານຈັນຍາບັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄອມພິວເຕີ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານຂອງນັກສຶກສາຢູ່ໃນລະດັບນ້ອຍ ສະແດງວ່ານັກສຶກສາຮັບຮູ້ພຶດຕິກຳການໃຊ້ຄອມພິວເຕີ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານໃດທີ່ຄວນປະຕິບັດ ຫຼື ບໍ່ຄວນປະຕິບັດ, ດ້ານຄວາມຮັບຮູ້ດ້ານຈັນຍາບັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄອມພິວເຕີ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານຂອງນັກສຶກສາ ພົບວ່ານັກສຶກສາມີການຮັບຮູ້ວ່າການກະທຳໃດທີ່ຜິດ ຫຼື ຂັດຕໍ່ຈັນຍາບັນຂອງຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນວິຊາຊີບນັກຄອມພິວເຕີ ແລະ ການໃຫ້ເຫດຜົນຂອງນັກສຶກສາສ່ວນຫຼາຍສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດຈັນຍາບັນດ້ານຄອມພິວເຕີ ທີ່ອົງກອນຄອມພິວເຕີຂອງປະເທດສະຫະລັດອາເມລິກາ (The National Criminal Justice Information and Statistics Service, 1998) ກຳນົດໄວ້ (Chanset, 2004).

ຈາກຜົນການວິເຄາະປຽບທຽບ One-way ANOVA ເຫັນວ່າ ກຸ່ມນັກສຶກສາທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ຈະມີພຶດຕິກຳໃນການນຳໃຊ້ ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ ທີ່ເປັນອາຊະຍາກຳທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ເນື່ອງຈາກຄ່າ Sig ມີຄ່າເທົ່າ 0.030 ເຊິ່ງມີຄ່າ Sig ນ້ອຍກວ່າ $\alpha=0,05$ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າສອດຄ່ອງກັບສົມມຸດຖານທີ່ຕັ້ງໄວ້ ດ້ວຍລະດັບຄວາມສຳຄັນ 0.05. ເຊິ່ງສອດຄ່ອງກັບຜົນການສຶກສາທີ່ວ່າ ການປຽບທຽບຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງບັດໃຈບຸກຄົນກ່ຽວກັບການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນໃນການພັດທະນາຄຸນນະພາບຂອງການສຶກສາປະຖົມພົບວ່າບັດໃຈເຜດ ແລະ ອາຍຸມີຜົນກະທົບທີ່ແຕກຕ່າງກັນຕໍ່ການເຂົ້າຮ່ວມດ້ວຍລະດັບຄວາມສຳຄັນທາງ

ສະຖິຕິ 0.05; ບັດໃຈລະດັບການສຶກສາ ແລະ ປະສົບການມີຜົນກະທົບທີ່ແຕກຕ່າງກັນກ່ຽວກັບການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສົ່ງເສີມນັກສຶກສາ (Bounkeomany, 2024).

5. ສະຫຼຸບ

ສະຫຼຸບແລ້ວເຫັນວ່າ: ລະດັບຄວາມຮັບຮູ້ດ້ານຈັນຍາບັນໃນການໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ ໃນເລື່ອງຂອງພຶດຕິກຳທີ່ເປັນອາຊະຍາກຳທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ ຂອງນັກສຶກສາ ມະຫາວິທະຍາໄລສຸພານຸວົງ ເທົ່າກັບ 87.17% ເຊິ່ງປຽບທຽບຈາກຄ່າລະດັບແມ່ນມີຄວາມຮັບຮູ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ, ລະດັບພຶດຕິກຳໃນການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ ທີ່ເປັນອາຊະຍາກຳທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ ມີ $\bar{X} = 1.33$, $S.D = 0.68$, ເຊິ່ງປຽບທຽບຈາກຄ່າລະດັບແມ່ນມີພຶດຕິກຳທີ່ເປັນອາຊະຍາກຳທາງລະບົບຄອມພິວເຕີໜ້ອຍທີ່ສຸດ, ຜົນການວິເຄາະປຽບທຽບ One-way ANOVA ເຫັນວ່າ ກຸ່ມນັກສຶກສາທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ຈະມີພຶດຕິກຳໃນການນຳໃຊ້ ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ ທີ່ເປັນອາຊະຍາກຳທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ເມື່ອພິຈາລະນາເປັນລາຍຄູ່ ເຫັນວ່າ ຄູ່ນັກສຶກສາ ສາຂາວິຊາທຸລະກິດໄອທີ ແລະ ນັກສຶກສາ ສາຂາວິຊາວິສະວະກຳຄອມພິວເຕີ ບໍ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ; ສ່ວນຄູ່ນັກສຶກສາ ສາຂາວິຊາວິສະວະກຳຄອມພິວເຕີ ແລະ ນັກສຶກສາ ສາຂາວິຊາວິສະວະກຳໄອທີ ແລະ ຄູ່ນັກສຶກສາ ສາຂາວິຊາວິສະວະກຳໄອທີ ແລະ ນັກສຶກສາ ສາຂາວິຊາທຸລະກິດໄອທີ ຈະມີພຶດຕິກຳໃນການນຳໃຊ້ ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ ທີ່ເປັນອາຊະຍາກຳທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ດ້ວຍລະດັບຄວາມສຳຄັນ 0.05. ຈາກຜົນການສຶກສາເຫັນວ່າການສຶກສາເລື່ອງພຶດຕິກຳຈັນຍາບັນໃນການໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ ໃນເລື່ອງຂອງພຶດຕິກຳທີ່ເປັນອາຊະຍາກຳທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ ມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍເພາະຈະເຮັດໃຫ້ນັກສຶກສາໄດ້ຮຽນຮູ້, ເຂົ້າໃຈ ແລະ ສາມາດໄຈ້ແຍກໄດ້ວ່າສ່ວນໃດທີ່ເປັນພຶດຕິກຳທີ່ດີ ແລະ ສ່ວນໃດເປັນພຶດຕິກຳທີ່ລະເມີດຕໍ່ຈັນຍາບັນ. ສະນັ້ນ, ຕໍ່ກັບບັນຫາດັ່ງກ່າວທາງມະຫາວິທະຍາໄລຄວນມີການເພີ່ມເນື້ອຫາ ຫຼື ລາຍວິຊາດັ່ງກ່າວເຂົ້າໃນຫຼັກສູດການຮຽນການສອນ ເພື່ອປຸກຝັງຈິດສຳນຶກໃຫ້ນັກສຶກສາຕັ້ງແຕ່ການຮຽນຢູ່ມະຫາວິທະຍາໄລ ເພື່ອຈະໄດ້ຈົບໄປປະກອບອາຊີບຢ່າງມີຈັນຍາບັນ.

6. ຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ຂ້າພະເຈົ້າໃນນາມຜູ້ຄົນຄວາວິທະຍາສາດຂໍປະຕິຍານຕົນວ່າ ຂໍ້ມູນທັງໝົດທີ່ມີໃນບົດຄວາມວິຊາການດັ່ງກ່າວນີ້ແມ່ນບໍ່ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງຜົນປະໂຫຍດກັບພາກສ່ວນໃດ ແລະ ບໍ່ໄດ້ເອື້ອປະໂຫຍດໃຫ້ກັບພາກສ່ວນໃດພາກສ່ວນໜຶ່ງ, ກໍລະນີມີການລະເມີດໃນຮູບການໃດໜຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມຍິນດີທີ່ຈະຮັບຜິດຊອບແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ.

7. ເອກະສານອ້າງອີງ

- Bounkeomany, H.-A. N., Vathanavong, T., Khotsaigno, S., & Bounkeomany, P. (2025). Community Participation in Developing Educational Quality for Primary School in PakOu District Luang Prabang. *Souphanouvong University Journal Multidisciplinary Research and Development*, 10(Special Issue), 111–120. <https://doi.org/10.69692/SUJMRD10special111>
- Chanset, W. (2004) *Analysis of ethical awareness related to computer information of student king mongkut's University of technology Thonburi* [Unpublished doctoral thesis]. king mongkut's University of technology Thonburi.
- Good, C.V. (1973). *Dictionary of Education*, New York: Mcgraw-Hill Book Company.
- Koffka, k. (1978). *Behavior in the Use of Information and Communication Technology* Encyclopedia of the Social Sciences.
- Krathwohl, D. R., Bloom, B. S., and Masia. B.B. (1956). Taxonomy of Education Objectives: *The Classification of Educational Goals. Handbook II; Affective Domain*, New York, David Mokay.
- National Assembly of Lao PDR. (2015). *Computer Crime Prevention and Suppression Act*. National Assembly of Lao PDR.
- National Assembly of Lao PDR. (2022). "Vision for the development of the digital economy of Cambodia for the period of 20 years 2021-2040"
- Parker Donn, B. (1973). *Computer Abuse*, Stanford Research Institute, Menlo Pard, California.
- Phrommaphan, S. (2019) *The Factors that Affect to Ethics and Security in Information Technology in the Context of Thailand 4.0: A Case Study Higher Education Institutions in Bangkok and Perimeter* [Unpublished doctoral thesis]. Thammasat University.
- Sawasdee, V. (2006) *Analysis of Ethical Awareness Related to Computer and Information of Students at Rajamangala University of Technology Thawanok* [Unpublished doctoral thesis]. Rajamangala University of Technology.
- Srisa-at, B. (2015). *Research Methodology (9th Edition)*. Bangkok: Suviriyasan Co., Ltd.
- Suwanvaree, N. (2000) *Moral behavior of graduate student on internet network* [Unpublished doctoral thesis]. King Mongkut's University of Technology Thonburi.
- The National Criminal Justice Information and Statistics Service. (1998) *Computer Crime: Criminal Justice Resource Manual*, Washington.
- Vasiradet, S. (2004) *Computer Crime*, data from: <http://www.correct.go.th>
- Wolman, B. B. (1973). *Dictionary Behavioral Science*, London: Litton Educational Publishing Inc.

ຕາຕະລາງ 1: ຜົນການວິເຄາະຄວາມຮັບຮູ້ດ້ານຈັນຍາບັນໃນການໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ ໃນເລື່ອງຂອງພຶດຕິກຳທີ່ເປັນອາຊະຍາກຳທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ ຂອງນັກສຶກສາມະຫາວິທະຍາໄລສຸພານຸວົງ

ລາຍການປະເມີນ	ລະດັບຄວາມຮັບຮູ້		
	ຕອບຖືກ (ຄົນ/%)	ຕອບຜິດ (ຄົນ/%)	ແປຜິນ
1. ດ້ານທີ 1: ຄວາມຮັບຮູ້ດ້ານຈັນຍາບັນໃນການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ ທີ່ເປັນອາຊະຍາກຳທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ	107/91.45%	10/8.55%	ຫຼາຍທີ່ສຸດ
2. ດ້ານທີ 2: ຄວາມຮັບຮູ້ດ້ານພຶດຕິກຳທີ່ເປັນອາຊະຍາກຳທາງຄອມພິວເຕີ	97/82.90%	20/17.10%	ຫຼາຍທີ່ສຸດ
ສ່ວນຮ້ອຍສະລ່ຍລວມ	102/87.17%	15/12.83%	ຫຼາຍທີ່ສຸດ

ຕາຕະລາງ 2: ຜົນການວິເຄາະພຶດຕິກຳໃນການນຳໃຊ້ ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ ທີ່ເປັນອາຊະຍາກຳທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ ຂອງນັກສຶກສາ ມະຫາວິທະຍາໄລສຸພານຸວົງ

ລາຍການປະເມີນ	ລະດັບພຶດຕິກຳ		
	\bar{X}	SD	ແປຜິນ
ການເປີດເຜີຍມາດຕະຖານປ້ອງກັນການເຂົ້າເຖິງລະບົບຄອມພິວເຕີ	1.38	0.91	ໜ້ອຍທີ່ສຸດ
ການເຂົ້າເຖິງລະບົບຄອມພິວເຕີຂອງຄົນອື່ນໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ	1.35	0.90	ໜ້ອຍທີ່ສຸດ
ການຕັດຕໍ່ເນື້ອໃນຮູບພາບ, ພາບເຄື່ອນໄຫວ, ສຽງ ແລະ ວິດີໂອ ຂອງຄົນອື່ນໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ	1.37	0.91	ໜ້ອຍທີ່ສຸດ
ການລັກເອົາຂໍ້ມູນໃນລະບົບຄອມພິວເຕີຂອງຄົນອື່ນໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ	1.32	0.89	ໜ້ອຍທີ່ສຸດ
ການສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຜ່ານສື່ສັງຄົມອອນລາຍ	1.35	0.90	ໜ້ອຍທີ່ສຸດ
ການເຜີຍແຜ່ສິ່ງລາມິກຜ່ານລະບົບຄອມພິວເຕີ	1.27	0.78	ໜ້ອຍທີ່ສຸດ
ການລົບກວນລະບົບຄອມພິວເຕີຂອງຄົນອື່ນ	1.24	0.73	ໜ້ອຍທີ່ສຸດ
ການປອມແປງຂໍ້ມູນຄອມພິວເຕີຂອງຄົນອື່ນ	1.40	0.91	ໜ້ອຍທີ່ສຸດ
ການທຳລາຍຄອມພິວເຕີຂອງຄົນອື່ນ	1.35	0.87	ໜ້ອຍທີ່ສຸດ
ການດຳເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບເຄື່ອງມືອາຊະຍາກຳທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ	1.28	0.78	ໜ້ອຍທີ່ສຸດ
ສະລ່ຍລວມ	1.33	0.68	ໜ້ອຍທີ່ສຸດ

ຕາຕະລາງ 3: ຜົນການປຽບທຽບ ພຶດຕິກຳໃນການນຳໃຊ້ ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ ທີ່ເປັນອາຊະຍາກຳທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ ໂດຍຈຳແນກກຸ່ມໂຕຢ່າງຕາມສາຂາວິຊາຮຽນ

ການປຽບທຽບ	ແຫຼ່ງຄ່າຜົນປ່ຽນ	SS	df	MS	F	p
ລະດັບຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ພຶດຕິກຳທີ່ເປັນອາຊະຍາກຳ	ລະຫວ່າງກຸ່ມ	3.26	2	1.632	3.618	.030
	ພາຍໃນກຸ່ມ	51.43	114	.452		
	ລວມ	54.69	116			

ຕາຕະລາງ 4: ຜົນການພິຈາລະນາ ພຶດຕິກຳໃນການນຳໃຊ້ ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ ທີ່ເປັນອາຊະຍາກຳທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ ລະຫວ່າງກຸ່ມເປັນລາຍຄູ່ ໂດຍຈຳແນກກຸ່ມໂຕຢ່າງຕາມສາຂາວິຊາຮຽນ

ກຸ່ມໂຕຢ່າງທີ່ຈຳແນກຕາມສາຂາວິຊາຮຽນ		\bar{X}	SD	P-Value
ທຸລະກິດໄອທີ	ວິສະວະກຳຄອມພິວເຕີ	-.13012	.15065	.390
	ວິສະວະກຳໄອທີ	.29671*	.14931	.049

ກຸ່ມໂຕຢ່າງທີ່ຈຳແນກຕາມສາຂາວິຊາຮຽນ		\bar{X}	SD	P-Value
ວິສະວະກຳຄອມພິວເຕີ	ທຸລະກິດໄອທີ	.13012	.15065	.390
	ວິສະວະກຳໄອທີ	.42683*	.16414	.011
ວິສະວະກຳໄອທີ	ທຸລະກິດໄອທີ	-.29671*	.14931	.049
	ວິສະວະກຳຄອມພິວເຕີ	-.42683*	.16414	.011